

KASIOBOY

DUŠA V HUDBE

Tvrdí o sebe, že jeho duša je voľná. Putuje, putuje, lieta, ba priam ulietava, potom zastaví sa, chvíľu pokojná je, v spánku však bdieť, v realite neuchopiteľná. Často s ňou zažíva povznášajúcu súzvučnosť. S hudbou žije od malička, no len odnedávna oživuje mladú slovenskú scénu sólovým elektro-popovým projektom. Názov odráža význam syntetizéra Casio, ktorý má už dnes pár zlomených neopraviteľných kláves, zvukovo však definoval jeho začiatky a prvé demá. S dávkou optimizmu sebe vlastnou rozostrel oponu Kasioboy.

Čo sa ti prvé vybaví pri slove duša?
Sorry, ale bicykel :)

Nevadí, nebudem sa ťa teda pýtať, akú dušu má tvoj bicykel. Radšej mi povedz, akú dušu vdychuješ svojim songom?
(zamyslenie) ...naivnú, radostnú, presvetlenú a niekedy až detskú. Rád sa tam vraciam.

Je duša v tvojom tele uväznená alebo spolu znejú?

Sem-tam si predstavujem, aké by to asi bolo, mať telo niekoho iného. Len si zisť, aký je to pocit nehrbiť sa a tak. Ale inak robím všetko pre to, aby spolu zneli. Každé ráno si ordinujem 5 Tibetánov, bez toho už telo ani nenakopnem.

Ako sa začala tvoja cesta k hudbe?

Prvý koncert som odohral na drevenej doske, na ktorú som si prilepil papier s nakreslenou klávesnicou. Napísal som texty vo vymyslenom jazyku, založil kapelu s bratom, sestrou a bratrancom a pozval rodičov, babku a jej kamošku na koncert. Nagélovali sme si vlasy a dali do toho všetko. Až o pár rokov neskôr mi došlo, že ten drevený syntáček vlastne nehral, ale to už sme audio kazetu so záznamom toho koncertu premazali...

...to je škoda, rada by som si ju vypočula a určite nielen ja :) Čo ťa vlastne na

tvorbe hudby najviac fascinuje?

Ten moment, keď sa objaví nový nápad, melódia, harmónia. Vtedy sa zemeľuľa zastaví.

Potrebuješ mať hudobný podmaz neustále alebo vyhľadávaš aj zóny ticha?

Hudba ma ovplyvňuje až príliš. Zóny ticha sú preto príjemným stavom nerušenej koncentrácie mysle.

Si členom kapely Puding pani Elvisovej, momentálne mierne spiacieho projektu VMCN a teraz je z teba Kasioboy. Prečo si trojčlenný?

3 je moje obľúbené číslo. Ale to s tým asi nesúvisí. PPE je domovská kapela – tam ide najviac energie, VMCN je bábkový melancholický úlet a Kasioboy je príjemná možnosť experimentovať a skúšať nové veci.

A prečo si stvoril Kasioboya?

Najprv to boli remíxy skladieb PPE. Asi pred dvomi rokmi ma oslovil Gejza Dezor, aby som napísal pesničky do jeho rádiovkej hry *Komiks* a potom Emma zo skupiny The Infants priniesla do Rádia FM skladbu *Destroy Slovak RNR* – takú srandu, ktorú som mal zavesenú na Myspace. FM-ko to začalo hrať, to ma napadlo a nahral som ďalšie pesničky ako napríklad *Waves Of Joy*. Opäť vďaka Rádiu FM som potom mal aj svoj prvý Kasioboy koncert, takže aj týmto spôsobom im ďakujem, že stvorili živého Kasioboya.

Živý Kasioboy je ešte celkom mladý. Máš za sebou len pár live actov. Aký je to pocit, byť na pódiu zrazu úplne sám len so svojimi mašinkami?

Je to nový začiatok a to ma na tom baví. Aj keď mám za sebou stovky koncertov s PPE, tu je to zase od nuly. Síce sa nemám s kým v šatni tesne pred vystúpením vyhecovať a mám väčšiu trému, ale pódium je magické miesto a hudba ma zakaždým dostane.

Si nielen hudobník, rád sa hráš aj so slovíčkami. Okrem textov skladieb sa občas venuješ aj tvorbe reklamných textov. Je to nevyhnutnosť alebo zábava?

Zábava je to v tej kreatívnej fáze vymýšľania a fantázie. V momente, ako príde prvá pripomienka, už je to rutina a práca ako každá iná. Sú obdobia, kedy si copywritingom pomáham a potom si zase na pol roka od toho dám pauzu. Nevedel by som to robiť v kuse, je to dost vyčerpávajúce.

Pre Voices.sk píšeš hudobné správy Úletky, si hudobným dramaturgom našich krátkych videí, v sérii Hudobné úlety o mladých slovenských kapelách (www.voices.sk/hudobne_ulety) si sa podieľal aj na tvorbe scenárov. Verím, že ťa to stále baví... :)

Voices a Hudobné úlety – to je splnený sen. Milujem dokumenty a milujem hudbu. No a hudobné dokumenty ma úplne fascinujú. Minulý rok priniesol slovenskej scéne kopy zaujímavých nových kapiel, a preto som cítil potrebu o tom dať vedieť ďalej. Mal som veľké šťastie, že som stretol ľudí z Voices, s ktorými sme mohli Hudobné úlety natáčať. Teším sa na pokračovanie.

Áký najnovší koncept teraz nosíš vo svojej duši?

Kúpil som si nový syntetizér (Roland SH-201), objavujem jeho možnosti a tvorím nové zvuky. Dvadsiateho siedmeho februára ma čaká koncert v rámci elektro party Hochspannung! v bratislavskom Subclube, kde by som ako Kasioboy chcel zahrať cca hodinový set, tak dávam dokopy materiál na túto show. Rád by som tieto veci potom nahral a dobre vyprodukované aj vydal. A tiež máme rozpracované nápady na nové skladby PPE.

O čom sníváš, a nikto o tom netuší?

...že na ZEMI konečne pristanú mimozemšťania. Stále na to čakám v správach a verím, že sa aj dočkám.

TEXT ANDY GAJDOŠOVÁ www.voices.sk / FOTO OLJA TRIAŠKA STEFANOVIČ